

1. Sociolinguistics. – 2005. – Vol. 9. – No. 3. – P. 319-347.
2. Paulston, Christina Bratt. Language Policies and Language Rights // Christina Bratt Paulston and Richard Tucker (eds). Sociolinguistics. The Essential Reader – Melbourne: Blackwell Publishing Ltd, 2003. – P. 427-482;
3. Phillipson, Robert and Skutnabb-Kangas, Tove. Linguistic Rights and Wrongs // Applied Linguistics. – 1995. – Vol. 16. – No. 4. – P. 483-504
4. Skutnabb-Kangas, Tove & Phillipson, Robert (Eds) . Linguistic Human Rights. Overcoming linguistic discrimination. – Berlin & New York: Mouton de Gruyter, 1994. – 478 p.
5. Skutnabb-Kangas, Tove. Language Policy and Linguistic Human Rights // Ricento, Thomas (ed.). An Introduction to Language Policy. Theory and Method. – Oxford: Blackwells, 2006. – P. 273-291.

Summary

The paper addresses translation science interpretation of the key terms of the European Charter for Regional or Minority Languages in its current Ukrainian versions against the background of the Ukrainian language situation.

УДК 81'373.2:82.1

СУЧАСНА АНТРОПОНІМІЧНА СИСТЕМА США ЯК СИНТЕЗ ІСТОРИЧНИХ, СОЦІАЛЬНИХ, КУЛЬТУРНИХ ТА ЛІНГВІСТИЧНИХ ФАКТОРІВ

Алексєєва О.М.

Київський національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова

Особливе місце в рамках лінгвокультурологічної проблематики займає дослідження антропонімічної системи певної мови у взаємозв'язку власних імен і культури. Така тенденція пов'язана з антропоцентричною парадигмою сучасної лінгвістики, що припускає аналіз мовних одиниць із метою пізнання їх носія. Як відомо, антропоніми належать до знаків, які придатні найбільш ефективно відображати культуру етносу, що обумовлює їхній інтердисциплінарний характер [Галиуллина 2009].

У лінгвокультурологічних дослідженнях останніх років усе частіше мова тлумачиться амбівалентно. З одного боку, це засіб створення, розвитку та зберігання національної нематеріальної культури [Полищук 1999]. У цьому аспекті мова є засобом, що відображає динамічний характер культури, яка постійно розвивається і трансформується. Одночасно з культурою змінюється мова, зокрема арсенал її виражально-зображальних можливостей.

З іншого боку, це лише частина національної культури, оскільки за допомогою мови народжуються реалії, що об'єктивно існують у вигляді витворів духовної культури, тому мова виростає з культури й виражає її [Минюшев 2004]. При такому підході мова розглядається як частина системи культури. При цьому особлива увага приділяється особистості, що є носієм національної картини світу. Останнє пояснюється тим, що мовні знаки здатні відображати культурно-національну ментальність людей. Саме носії мови формують своє бачення світу в рамках закріпленого в мовних поняттях досвіду предків, який зафіксований не лише в переказах, легендах, фольклорному матеріалі, але й у власних іменах [Галиуллина 2009].

У сучасних лінгвістичних дослідженнях зазначається, що антропонімічна система будь-якої мови є фундаментальним матеріалом для пізнання, розкриття самосвідомості народу, для розуміння психології й характерів людей, які є представниками певної національності або регіону [Горенко 2009; Герасимчук, Нечипоренко 2002; Антышев 2001].

В антропонімі, як пише Г. Р. Галиулліна, відбивається культурний і соціальний контекст епохи, особливо переломного періоду розвитку суспільства, тому він не може досліджуватися із чисто лінгвістичної позиції. Власне ім'я це є зберігачем культурної інформації народу, яка формується під впливом різних, у тому числі екстралінгвістичних, факторів. Більше того, воно пов'язане зі сприйняттям світу й певним чином відбиває процес його пізнання [Галиуллина 2009: 1]. У цьому плані особливо актуальним є вивчення антропонімікону будь-якого народу в широкому контексті, який передбачає синтез соціальних, культурних та лінгвістичних факторів. Це надасть можливість перейти від простого опису зазначених мовних одиниць до виявлення їх сутнісної природи.

У соціально-культурному плані американська антропонімія відбиває синтез багатьох культур. Симбіотичний характер американської культури безпосередньо відображається в семіотичних знаках мови, передусім в антропонімічній системі.

Метою цієї статті є встановлення соціально-культурних та лінгвістичних факторів, що впливають на формування антропонімічної системи США. Її лінгвокультурологічні характеристики, закріплені в семантиці й у структурі антропонімів англійської мови є предметом нашого вивчення. Об'єктом дослідження є антропонімія англійської мови в її американському варіанті.

Досягнення поставленої мети припускає розв'язання наступних завдань: 1) розглянути основні причини, що вплинули на склад сучасного американського антропонімікону; 2) описати сучасний стан антропонімії сучасної англійської мови; 3) виявити основні культурно-історичні періоди, які вплинули на розвиток і трансформацію антропонімічної системи; 4) виділити мовні й культурні елементи, які проникли в антропонімічну систему з інших культур.

Як відомо, антропонімічна система англомовних країн має специфіку, яка полягає в тому, що при народженні дитина одержує, як мінімум, два офіційних імені: *особисте ім'я* (personal name, first name) і *середнє ім'я* (middle name).

Перше, або *особисте ім'я*, є найбільш важливим. Воно є офіційно закріпленим індивідуальним іменуванням суб'єкта, одержаним ним при народженні. Із усіх ономастичних одиниць особисті імена першими одержали документальне відбиття. Як правило, в їх основу було покладено апелятиви, які використовувалися як прізвиська для позначення людей. У зв'язку з тим, що особисті імена переходять із покоління в покоління, у них загальне значення основ майже завжди затемнене або не настільки очевидно, як, наприклад, у прізвиськах, де воно завжди свіжо та актуальне, тому прізвиська щораз створюються знову [Суперанская 1983].

Особисті імена склалися протягом багатьох століть, передусім в британській лінгвокультурі. За джерельною базою їх можна поділити на три групи: 1) давньоанглійські особисті імена; 2) середньовічні особисті імена; 3) імена сучасного періоду розвитку англійської мови.

1. *Давньоанглійські особисті імена* мало чим відрізняються від апелятивної лексики. Наприклад, антропонім *Brun* є і прізвиськом, тобто ім'ям, що функціонує як іменник, і апелятивом у формі прикметника.

Традиційно така відапелятивна лексика тематично поділяється на дві групи: 1) однотематичні імена (*Daene, Wulf, Beald*) і 2) багатотематичні, переважно двотематичні (*Ethelberg, Leofwin, Wigfrith, Frithuwulf*) [Леонович 2002].

У дериваційному аспекті в давньоанглійських похідних особистих іменах треба відмітити загальнонімецький суфікс *-ing*, який у першу чергу вживався як антропонимический. Він вказував на те, що носій є нащадком того, хто позначений темою: *Bruning* - 'син Бруна'.

Проте після норманського завоювання давньоанглійські імена майже повністю зникають. За даними К.Б. Зайцевої, у сучасній англійській антропоніміці лише 8% припадає на імена давньоанглійського періоду [Зайцева 1979]. Вплив норманського завоювання на антропонімію виявився також у прискоренні тенденції переходу прізвиськ в прізвища.

2. Особливість *середньовічного англійського антропомікону* полягає в тому, що, що, з одного боку, в іменах цього часу найповніше віддзеркалюються наслідки норманського завоювання, з іншого, - значно підсилилася влада церкви.

Перше виявилось в концентрації 5, норманських за походженням, найпопулярніших чоловічих імен спочатку в середовищі аристократії, а потім і у великих селянських масах. Це *William, Richard, Robert, Hugh, Ralph*, які склали вже понад 60% усіх відзначених чоловічих особистих імен [Леонович 2002].

Друге – у тому, що, починаючи з середини XV ст., церква вимагала від віруючих наречення іменами тільки канонізованих святих. Для хлопчиків стають найрозповсюдженими такі біблійні імена, як: *John, Peter, James, Michael, Philip, Simon, Luke, Mark*; для дівчинок: *Mary, Joan, Agnes, Catherine, Margaret, Ann(e)*.

Проте, як зазначає О. Леонович, жіночий іменник у XII ст. був дуже різноманітний. Крім біблійних особистих імен і імен святих у ньому використовувалися й екзотичні, незвичні прадавнім англійцям імена: *Hodierna, Italia, Melodia, Antigone, Cassandra, Norma, Splendor* і ін. [Леонович 2002].

Після XIII в., за спостереженнями В. Д. Бондалетова, з посиленням впливу церкви різко відбувається так звана концентрація імен, тобто зменшується їх кількість та зростає частотність [Бондалетов 1983]. Саме в період розвиненого феодалізму в Англії юридично законним стає тільки те особисте ім'я, яке давалося при хрещенні. Особливо суворе дотримання закону спостерігається після встановлення англіканської церкви в XVI ст., коли в середні століття в документах необхідно було точно писати ім'я, дане при хрещенні, хоча за законом дозволялося нарікати дитину будь-яким іменем на вибір хресних батьків. Зміна імені дозволялася тільки при прийнятті духовного сану або при постригу в ченці. Лише у XVIII ст. остаточно офіційним стає прізвище, наслідуване по батькові.

Поширеності таких біблійних імен, як *Adam, Eve, Noah, Sarah, Joseph, Daniel, Sampson, David, Susanna, Judith, Anna* (зі Старого Завіту), *Baptist, John, James, Peter, Simon, Matthew, Thomas* (з Нового Завіту), пише О. Леонович, сприяли містерії, що розігруються в різні свята. Створені на сюжети Біблії й Євангелія, містерії влаштовувалися звичайно міською владою, гуртками, союзами й цехами ремісників на Різдво, Великдень та інші церковні свята на ярмарках і міських площах [Леонович 2002].

У XVI ст., після Реформації, з англійського іменника на деякий час виходять із уживання особисті імена небіблійних святих: *Austin, Basil, Bennet, Christopher, Dennis, Martin, Fabian, Hilary, Quentin, Valentine* і т. ін. Натомість одержують поширення давньоєврейські імена зі Старого Завіту: *Abigail* 'батько радіє', *Abraham* 'батько багатьох', *Adam* 'червоний', *Bathsheba* 'дочка присяги', *Benjamin* 'син мого суму', *Daniel* 'бог мій суддя', *David* 'коханий' і ін.

Серед імен, що виникли та поширилися в зазначений період, відмічає О. Леонович, в особливу групу виділяє ті, що утворилися внаслідок відділення в XVI ст. від англіканської церкви пуритан, які, щоб відрізнити своїх дітей від маси безбожників і "незвернених", визначили й свої специфічні принципи їх наречення, спричинені їх релігійним фанатизмом, переконаністю у своїй "вибраності", "непогрішності" [Леонович 2002].

На нашу думку, саме з цього періоду, можна вважати, започатковується власне американський антропомікон. Як відомо, у результаті гонінь багато з пуритан були змушені бігти з Англії на континент: частина - у Північну Америку, де пуританські особисті імена були особливо поширені на північний сході нинішніх США.

Слід відмітити, що в цей час, особливо на початку XVII ст., серед пуритан набули поширення імена, створенні власне батками на основі латинських коренів (*Beata* - 'щаслива', *Desiderius* і *Desideratus* - 'бажаний', *Deodatus* - 'даний богом', *Renovata* - 'оновлена') та германських (*Free-gift, Reformation, Earth, Dust, Ashes, Delivery, More-fruit, Tribulation, Discipline, Joy Again, From Above, Thankful, Praise-god, Live Well*). Проте для певних верств населення вживали імена, що відповідали їхньому положенню: *Helpless, Repentance, Forsaken* і ін.

Пуритани, як пише О. Леонович, часто впадали до крайнощів, утворюючи імена типу *No-merit, Sorry-for-sin, Much-mercy, Sin-deny, Fear-not*, або

використували особливо рідкі, важковимовні біблійні імена (*Bezaleel, Habakkuk*) або біблійні імена з негативною конотацією (*Cain, Dinah, Tamar*). Широко відомі імена-гасла ХУІ ст., які в подальшому зазнали осміяння, наприклад, імена двох братів були такими: *Jesus-christ-came-into-the-world-to-save Barebone, If-christ-had-not-died-for-thee-thou-hadst-been-damned Barebone* [Леонович 2002].

Незважаючи на те, що багато з незвичайних імен, створених пуританами, випали із уживання до ХІХ ст. (*Lament, Helpless, Obedience, Zelophehad*), однак внесок пуритан у сучасний американський антропомікон достатньо помітний. Від них залишилися дві групи імен: 1) ті, що асимілювалися з біблійними: *Samuel, Benjamin, Joseph, Jacob, Daniel, Sarah, Susan, Sharon, Hannah*, а також 2) особисті імена, що утворилися від апеллятивів: *Faith, Hope, Charity, Prudence* [Леонович 2002].

3. *Імена сучасного періоду розвитку англійської мови, без сумніву, мають лінгвокультурологічну основу. Така традиція існувала давно. Як відомо, у поповненні ономастикона Англії значну роль грали письменники, які не тільки сприяли популяризації ряду імен, але й самі створювали нові імена. Наприклад, надзвичайного поширення набули два особисті імені - *Vanessa* і *Stella*, створені Джонатаном Свифтом. Особливо багато імен набуло поширення після їх функціонування як власних імен персонажів п'єс У.Шекспіра: *Silvia, Julia* ("Два веронца"), *Celia* ("Як вам завгодно"), *Juliet* ("Ромео й Джульєтта"), *Jessica* ("Венеціанський купець"), *Ophelia* ("Гамлет"), *Viola* ("Дванадцята ніч"). Так само, як пише О.Леонович, у ХVІІІ ст. у зв'язку з відродженням готичного роману й з посиленням інтересу до готики починається захоплення стародавніми особистими іменами, завдяки чому відбувається відродження деяких давньоанглійських і середньовічних імен: *Edgar, Alfred, Galahad, Emma, Arthur, Albert, Lancelot, Matilda, Maud, Rosabel* і ін. [Леонович 2002]. Він також відмічає, що під впливом популярних романів В. Скотта, поезії С. Колриджа, А. Теннісона, Дж. Байрона й передрафаелітів одержують поширення такі імена, як *Christabel, Manfred, Rowena, Cedric, Quentin, Minna, Guy, Diana, Fenella, Nigel, Roland, Ralph, Hugh, Walter* і ін. Серед найпоширеніших імен, створених письменниками, до англійського антропомікону ввійшли такі імена: *Esmond* (У.Теккерей), *Lorna* (Р. Блекмур), *Alice* (Л. Керрол), *Clara, Clare Matilda* (А.Теннісон), *Reginald* (Ч. Рід), *Pamela* (С. Річардсон), *Wendy* (Дж.М. Беррі), *Candida* (Дж. Б. Шоу), *Clarinda* (Г.Спенсер), *Edna, Joyce* (Е. Лайон), *Belinda* (А. Поуп), *Romola* (Дж. Еліот), *Pamela* (Ф. Сидні), *Sybil, Sibley* (Б. Дизраелі), *Fleur* (Дж. Голсуорсі) [Леонович 2002].*

Що стосується поширення власних імен останніх часів, то можна сказати, що в репертуарі англійських власних особистих імен переважають старі, освячені національною традицією імена, на відміну від американських, де простежується тенденція нарікати дітей сценічними іменами відомих кінозірок, героїв детективних серій і коміксів [Леонович 2002].

Друге ім'я, яке одержує дитина, називається *середнім*. Така традиція пояснюється специфікою британського менталітету - привласнювати немовляті декілька особистих імен, тому повна відсутність середнього імені майже не

властива англомовним народам. Історично середнє ім'я набагато молодше інших антропонімів. Як відомо, першими з'явилися імена, потім прізвища й тільки в XVII ст. виникли середні імена, запозичені від обох названих вище класів імен [Леонович 2002]. У наш час середні імена рідко вживаються за межами офіційних документів, ділової переписки й т.п. Однак в американському побуті середнє ім'я має більше значення, ніж у британському, навіть якщо воно й виражене лише заголовною буквою: *Harry S. Truman, Franklin D. Roosevelt, John F. Kennedy* і т. ін. [Леонович 2002].

У сучасний період роль середнього імені полягає в тому, що воно є додатковим знаком, що індивідуалізує, особливо для осіб, які носять широко розповсюджені імена й прізвища.

Цим фактом пояснюється те, що як середнє ім'я використовуються як імена особисті, так і географічні назви, загальні імена й т.п. Проте найчастіше це прізвища людей, на честь яких воно привласнюється. Наприклад, Л.М. Щетінін пише про те, як саме сини Ч.Диккенса отримали свої середні імена: 1) *Чарльз Каліфорд Боз Диккенс* (за псевдонімом батька), 2) *Волтер Лендор Диккенс* (на честь відомого письменника), 3) *Френсис Джеффри Диккенс* (на честь іншого письменника), 4) *Альфред Теннісон Диккенс* (на честь поета), 5) *Генрі Філдинг Диккенс* (на честь відомого англійського письменника), 6) *Едвард Бульвер Літтон Диккенс* (на честь письменника) [Щетінін 1966].

У різних англомовних країнах існують власні традиції надавати середні імена. У Шотландії, наприклад, є потужна традиція з цією метою використовувати як середнє ім'я дівоче прізвище матери дитині. У свою чергу в Англії при народженні хлопець отримував традиційне, «безпечне» ім'я і деякою мірою більш незвичне, нетрадиційне середнє ім'я, а при нареченні дівчаток – використовувати ту саму формулу, але вже в звичайному порядку. До того ж, якщо ім'я не сподобається дівчинці, то вона завжди може скористатися середнім ім'ям [Леонович 2002]. Як правило, таких імен є два-три, зазвичай – не більше чотирьох, хоча їх кількість законом не регламентується, наприклад, *Charles Philip Arthur George, Andrew Albert Christian Edward, Edward Antony Richard Louis, Anne Elisabeth Alice Louise*.

До того ж, крім зазначених вище повних імен, які використовуються для називання осіб у документах, що засвідчують особистість власників, а також при звертанні до осіб в офіційній обстановці, існують похідні форми для функціонування в неофіційному середовищі. Їх кількість також не завжди передбачувана: **William** – *Will - Willie - Bill*; **Elizabeth** – *Eliza - Betsy - Bess*. У таких дериватах віддзеркалюється пестливе, фамільярне тощо ставлення знайомих, друзів, близьких і рідних до носія певного імені. У неофіційній обстановці ці імена вживаються частіше за все у скороченій формі (*Ben* від *Benjamin*, *Dan* від *Daniel*, *Babs* від *Barbara*, *Bart* від *Bartholomew*, *Bass* від *Sebastian*, *Bob* від *Robert*, *Bill* від *William*, *Dirk* від *Derek*, *Di* від *Diana*, *Dick* від *Richard*, *Tricia* від *Patricia*, *Drina* від *Alexandrina*, *Bert* від *Albert*, *Gilbert*, *Herbert*, *Meg* від *Margaret*, *Spike* від *Michael*, *Kit* від *Christopher*, *Ted* від *Edward*, *Given* від *Gwendolen*), що нерідко супроводжується

формальним показником зменшувального значення (*Danny* від *Daniel*, *Jimmy* від *James*, *Betty* від *Elizabeth*, *Johnny* від *John*, *Becky* від *Rebecca*, *Ginny* від *Virginia*, *Josy* від *Josephine*, *Nessie* від *Agnes*, *Sandie* від *Alexander*, *Wendy* від *Gwendoline*, *Cathie* від *Catherine*, *Connie* від *Conrad*, *Constance*, *Harry* від *Henry*).

Дослідники відмічають, що в наш час подібні деривати, особливо в публічній сфері, часто стають легальними, офіційними іменами: **Jimmy Carter**, **Billy Graham**, **Bill Clinton** та ін. [Леонович 2002].

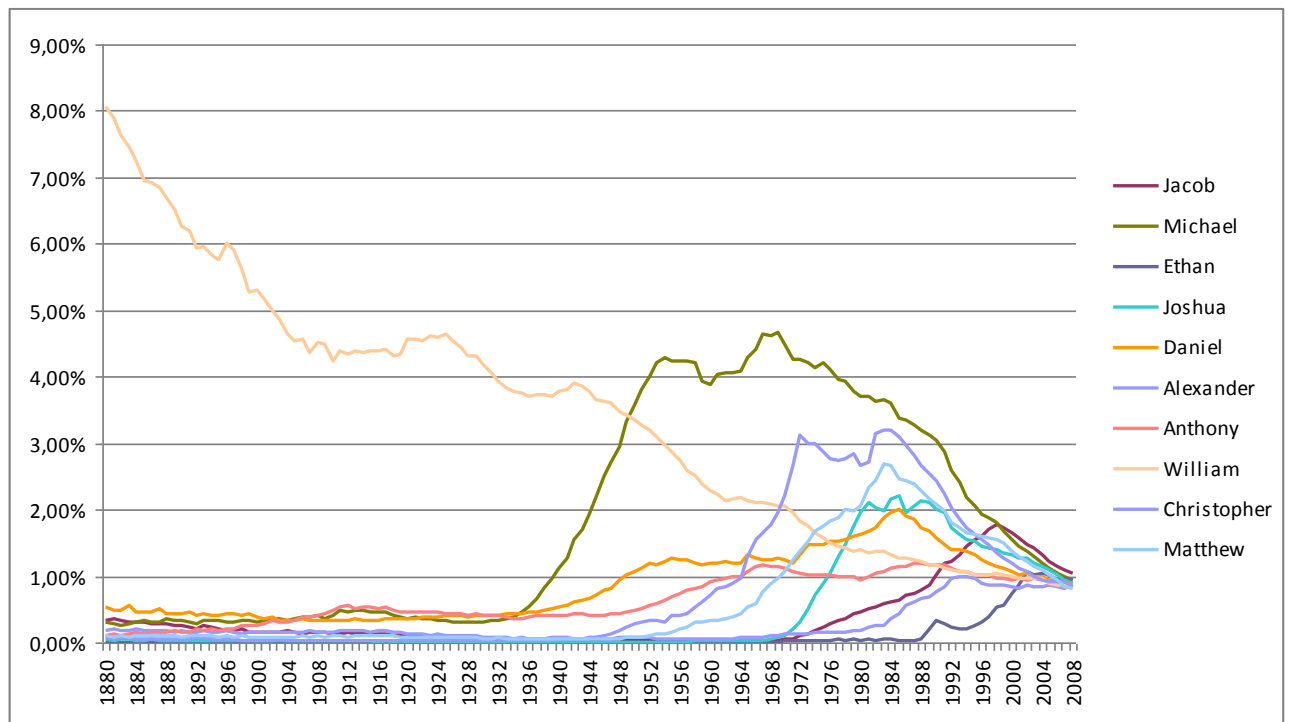
Отже, власне ім'я людини віддзеркалює значну кількість культурних, соціальних, політичних, історичних тощо факторів, оскільки до вибору імені дитини батьки ставляться дуже відповідально. У різні часи й в різних народів переважають певні причини, які впливають на поширення імені.

1. Серед факторів, що визначають вибір імені, ми вважаємо такий соціальний фактор, як *вплив моди*. Це пояснюється тим, що в сучасній моді на імена відображається передусім не індивідуальний, а суспільний смак. Це підтверджується значною однорідністю сучасного антропонікону. Так, за даними управління соціального забезпечення уряду США, на 10 найпоширеніших чоловічих та жіночих імен припадає біля 25% усіх антропонімів (див. графіки 1 і 2) [<http://www.ssa.gov/OACT/babynames/>].

2. В англomовних країнах суттєво відчувається зв'язок імені з певною соціальною групою. Так, імена *Rupert*, *Benjamin*, *Alexandra* традиційно зв'язують із представниками середніх шарів суспільства. Хоча в американському суспільстві дуже швидко зникли соціально пофарбовані імена, як, наприклад, *Abigail*, яке сприймалося як традиційне ім'я служниці.

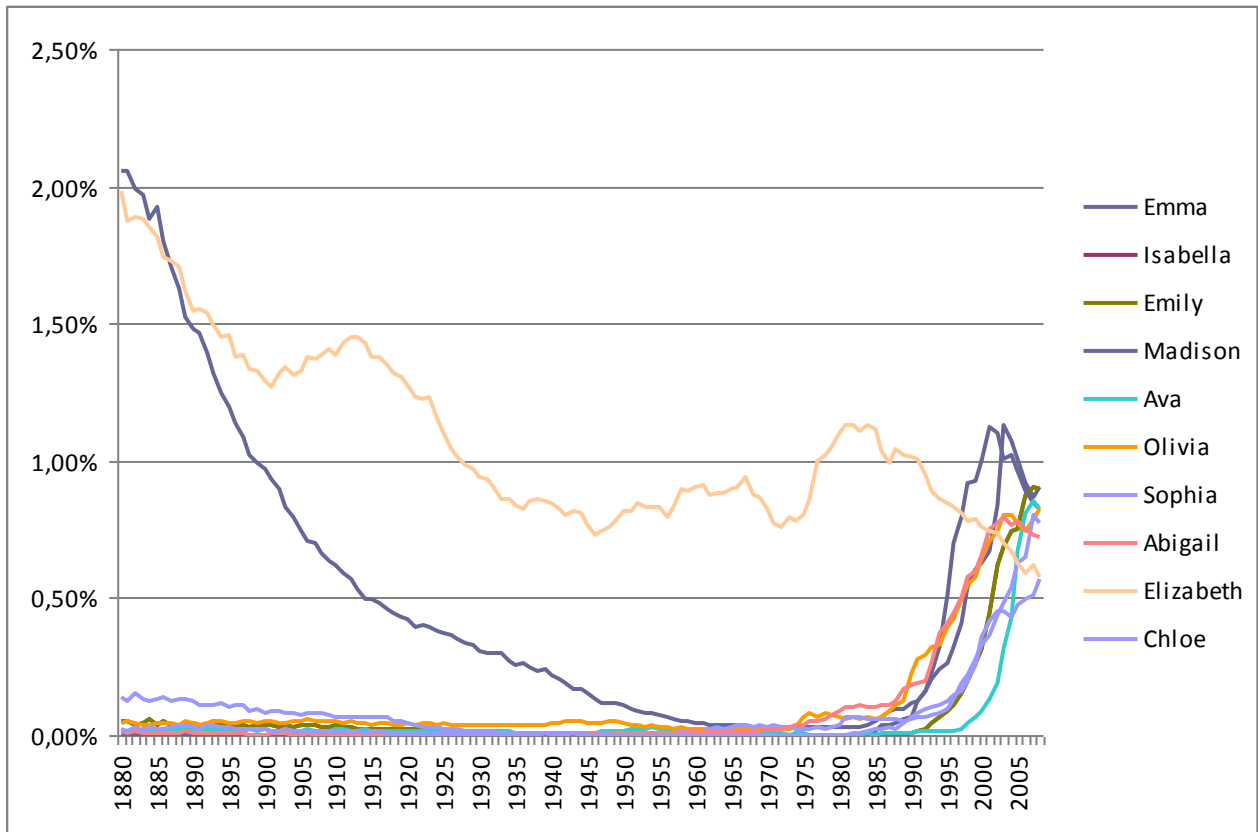
Графік 1.

Ступінь поширеності чоловічих імен в США

Графік 2.

Ступінь поширеності жіночих імен в США

3. *Вплив релігії* є дуже суттєвим фактором для такої багатонаціональної країни, як США [Круковер 2006]. Так, за даними на 2008 р. [planeta-imen.narod.ru/imena/topusa.html], у США при населенні 304 191 257 домінує (крім штату Гавайї) європеїдна раса (вихідці із Сполученого Королівства, Німеччини, Ірландії та інших країн Європи).

На афроамериканців, латиноамериканців, азіатів, індіанців та інших припадає понад третини населення. Релігійний склад: протестанти - 51,3%, римські католики - 23,9%, мормони - 1,7%, інші християни - 1,6%, іудеї - 1,7%, буддисти - 0,7%, мусульмани - 0,6%, інші невизначені - 2,5%, інші, що не приєдналися - 12,1% ніякі - 4%. Проте чисто «теофорних» імен не так багато, наприклад, *Theophil* – “theos + philos” – “Gott + Pferd” («бог+лошадь»). Якщо такі імена функціонують, то, як правило, це перше ім'я. На сучасному етапі вплив релігійних уподобань населення відображається у вигляді переваги того чи іншого імені серед різних релігійних угруповань, але чому в кожній з релігій поширюється те чи інше ім'я, відповісти майже неможливо (див. Таблиці 1 і 2).

Таблиця 1.

ЖІНОЧІ ІМЕНА

Місце	Іспаномовні	Афроамериканські	Білі	Вихідці з Азії та Тихоокеанського регіону
1	Ashley	Madison	Sarah	Sophia
2	Isabella	Kayla	Rachel	Emily
3	Emily	Jada	Sophia	Chloe
4	Mia	Brianna	Olivia	Tiffany
5	Brianna	Nevaeh	Ava	Angela
6	Samantha	Alyssa	Isabella	Ashley
7	Angelina	Makayla	Esther	Rachel
8	Melanie	Gabrielle	Julia	Isabella
9	Sophia	Taylor	Chaya	Fiona
10	Jennifer, Kayla	Imani	Emma	Jessica, Sarah

Як бачимо, по-перше, уподобання не збігаються. По-друге, не існує специфічних імен для білих, афроамериканців, вихідців з Азії та Тихоокеанського регіону тощо.

Таблиця 2.

ЧОЛОВІЧІ ІМЕНА

Місце	Іспаномовні	Афроамериканські	Білі	Вихідці з Азії та Тихоокеанського регіону
1	Jayden	Jayden	Michael	Ryan
2	Justin	Joshua	Joseph	Matthew
3	Christopher	Elijah	Daniel	Daniel
4	Angel	Jaden	David	Kevin
5	Anthony	Justin	Matthew	Eric
6	Joshua	Christian	Jacob	Jason

7	Daniel	Jeremiah	Benjamin	Justin
8	Matthew	Isaiah	Nicholas	Ethan
9	David	Jordan	Alexander	William
10	Michael	Christopher, Michael	Jack, James	Vincent

4. Вплив на вибір імені асоціацій, як правило, позитивних, з відомими історичними або культурними діячами: *Eric, Elizabeth*. Широко відомим є факт, коли американський художник XIX століття Ч.В. Піл дав своїм дітям імена видатних живописців: *Rembrandt Peale, Rafaele Peale, Rubens Peale, Titian Peale* [Леонович]. У той же час О. А. Леонович відмічає майже повне зникнення імені *Adolf* із сучасного англійського антропонімікону [Леонович 2002].

5. До культурно-психологічних факторів ми можемо віднести бажання прослугувати оригінальним, що змушує деяких батьків давати своїм дітям рідкі, незвичайні імена: *Charisma, Damask, Bina, Queen*. Особливо поширено це серед афро-американців. Серед хлопчиків - це *Cornell, Darius, Deon, Everett, Ivan, Ivory, Kenyatha, Maurice, Myron, Nakia, Roderick, Tyrone*; серед дівчинок - *Akilah, Briana, Danita, Dionne, Evette, Jamila, Jawanda, Keisha, Kia, Kyra, Malaika, Sabrina, Tamika, Yolanda*. Є зовсім оригінальні імена: *AdmiralColoneFreedomLadySergeant, AnchorCoronaGeneraLilacPepper, AppleDespairGloryMagnetOrange, ArrowDoctorGladnessMimosaStranger, BabyElderberryHeronMemorySunshine, ButterFarewellKaiserMurderThisyle, CharismaEvangelistMaydayRaperTreasure, EnergeticDukeFriendPresidentSnowdrop* [Леонович 2002].

6. Фонетико-психологічний фактор, під яким розуміється виникнення певних емоційних асоціацій, викликуваних різними звуками й комбінаціями звуків, також має величезне значення при виборі імені. Бажання позбавитися важковимовних, немилословних звукосполучень призвело до того, що антропоніми типу *Tracey Thomas, Jason Jackson, Paul Hall, Mark dark, Mark Martin* вже не входять до складу жодних рейтингів власних імен. Це свідчить про те, що вони майже зникли з ужитку.

7. Бажання уникнути імен, які зустрічаються у сталих виразах: *Simple Simon, Jack of all trades, Every Tom, Dick and Harry* та ін.

Підсумовуючи викладене вище, зазначимо, що сучасна антропонімічна система США є синтезом історичних, соціальних, культурних та лінгвістичних факторів. Американський антропонімікон складався протягом багатьох століть. Його витоки сягають передусім у британську лінгвокультуру. У лінгвістичному аспекті за джерельною базою власні імена можна поділити на три групи: 1) давньоанглійські особисті імена; 2) середньовічні особисті імена; 3) імена сучасного періоду розвитку англійської мови.

Література

1. Антышев А. Н. Имена. Немецкие антропонимы монография / Александр Николаевич Антышев.- Башкирский государственный аграрный ун-т. — Уфа, 2001. — 238 с.
2. Бондалетов В.Д. Русская ономастика / Василий Данилович Бондалетов. - М.: Просвещение, 1983. — 224 с.
3. Галиуллина Г. Р. Татарская антропонимия в лингвокультурологическом аспекте: автореф. дис. на стиск. учен. степени доктора филол. наук: 10.02.02 – “Языки народов Российской Федерации (татарский язык)” / Г. Р. Галиуллина. –К., 2009.- 40 с.
4. Герасимчук В. А. Антропоніми: історія і сучасність: навч. посіб.[для студ. гуманіт. спец. вищ. навч. закл.] / В. А. Герасимчук, А. Ф. Нечипоренко— Кам'янець-Подільський. : Абетка, 2002. — 151с.
5. Горенко О. П. Літературний антропонім: концепт та інтерпретація (на матеріалі творів американських романтиків): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня докт. філол. наук: спец. 10.01.06. - “Теорія літератури ” / О. П. Горенко— К., 2009. — 36с.
6. Зайцева К.Б. Английская антропонимия и ее стилистическое использование: / Зайцева К.Б. - АКД.: Одесса, 1979. - 20 с.
7. Круковер В. Самые популярные имена мира./ Владимир Круковер. – М.: АСТ. Сталкер, 2006. - 416 с.
8. Леонович О.А. Английские имена [Електронний ресурс] // Олег Анатольевич Леонович. – Режим доступу до статті: [/www.imena.org/name_eng.html](http://www.imena.org/name_eng.html)
9. Леонович О. А. В мире английских имен / Олег Анатольевич Леонович.- М.: АСТ, Астрель, 2002. - 160 с.
10. Минюшев Ф. И. Социология культуры / Фарид Исламович Минюшев. — М.: Изво Академический проект, 2004. — 272 с.
11. Полищук В. И. Культурология / Виктор. Иванович. Полищук. — М.: Гардарики, 1999. — 448 с.
12. Суперанская А.В. Общая теория имени собственного/ Александра Васильевна Суперанская. – М.: Наука, 1973. – 367 с.
13. Щетинин Л.М. Слова. Имена. Вещи. / Леонид Михайлович Щетинин.- Ростов-на-Дону.: РГУ, 1966. – 224 с.

Summary

The article emphasizes that modern anthroponomical system of the USA is a synthesis of historical, social, cultural and linguistic factors. American anthroponomical system had been created for centuries. It is proved that its origins go back to British linguistic culture. Personal names are divided into three groups according to linguistic sources:

- 1) Old-English personal names
- 2) Personal names of Middle Ages
- 3) Names of the present period of English language development.